

NR 5

LISTOPAD /
GRUDZIEŃ 2018

DZIECI

Cena 10,99 zł
w tym 8% VAT

EMOCJE | ROZWÓJ | INSPIRACJE | ZDROWIE | ZABAWA | KSIĄŻKI

OD REDAKCJI

Trzy nazwiska, trzy silne osobowości i trzy inspirujące rozmowy. O tym, co ważne, piękne i mądre:

Agnieszka Stein, Emilia Dziubak, Monika Karmaza.

Z Agnieszka Stein rozmawiam o dorastaniu do dobrych relacji z sobą oraz innymi i o tym, że nikt nie da nam gotowych odpowiedzi, jeśli nie uporządkujemy własnych przekonań, nie oswoimy własnych lęków. Jej nowa książka to obowiązkowa pozycja w biblioteczkę współczesnego rodzica.

Emilia Dziubak odkrywa przed nami fragment swojego świata, opowiada o fantazjach i fascynacjach, zabiera w podróż do krainy dzieciństwa i wyobraźni. Nie tylko zachwycają mnie wspaniałe ilustracje jej autorstwa, uwielbiam też jej subtelne poczucie humoru.

Monika Karmaza to „poławiaczka pereł”, dla której nie ma rzeczy niemożliwych. Ma talent do chwytania pięknych opowieści i przemieniania ich w wartościowe książki dla dzieci – sprawdźcie koniecznie.

Dziękuję za te rozmowy, jak i za wszystkie inne, które wzbogacają mój świat – za te codzienne z bliskimi i przyjaciółmi oraz te, które urywają się nagle i po roku są podejmowane na nowo, jakbyśmy widzieli się wczoraj, za te przypadkowe, które bywają olśnieniem, i te filozoficzne, trudne, które pomagają uświadomić sobie, co naprawdę ważne.

Życzę i Wam wielu inspirujących rozmów, pięknych przeżyć i wspólnego celebrowania codzienności. Nade wszystko jednak życzę Wam już dziś zdrowych, spokojnych i radosnych świąt w gronie najbliższych.

Do zobaczenia w Nowym Roku!

Dorota Maćkowiak
redaktor naczelna

Redaktor naczelna /
Dorota Maćkowiak
dorota.mackowiak@magazyndzieci.pl
tel.: 536 832 384

Brand Manager /
Zuzanna Jaszczak
zuzanna.jaszczak@magazyndzieci.pl
tel.: 536 044 523

Reklama /
reklama@magazyndzieci.pl

Dystrybucja i prenumerata /
prenumerata@magazyndzieci.pl

Korekta językowa /
Anna Kołodziejska

Wydawca, DTP, opracowanie graficzne /
POLSKIE MEDIA SPECJALISTYCZNE
ZUZANNA JASZCZAK
Bogucin, ul. Władysława Słocińskiego 18,
62-006 Kobylnica k/Poznań

Adres Redakcji /
POLSKIE MEDIA SPECJALISTYCZNE
ZUZANNA JASZCZAK
Poznań, ul. Juliusza Słowackiego 17/6,
60-822 Poznań

Zdjęcie redaktor naczelnej /
Zdjęcie: Aleksandra Sobala Fotografia
Włosy: Mateusz Przewoźniak | SALON TUPET
Makijaż: Agnieszka Kolańczyk | PROFESSIONAL MAKE-UP

Ilustracje /
Katarzyna Drewek-Wojtasik,
Żaneta Strawiak-Pulkowska

Druk /
Poligrafia Janusz Nowak Sp. z o.o.

Okładka /
Kamila Celary-Kmieciak

Współpraca /
Patrycja Foszcz, Barbara Górecka, Anna Kaczmarek,
Tomasz Król, Natalia Minge, Krzysztof Minge, Natalia Mińska,
Małgorzata Musiał, Teresa Piszczala-Nowak, Kamila Snela,
Aleksandra de Soleil, Zuzanna Stańczyk, Katarzyna Wieczorek,
Rafał Witek, Sylwia Wojciechowska, Patrycja Wojtkowiak-Skóra

Patronat /

Nie zawsze trzeba się dzielić – o tym, co niepodzielne

Wyobraź sobie, że wpada do Twojego mieszkania przyjaciółka i od progu krzyczy: „Pożycz mi swoje auto na tydzień, bo moje jest u mechanika, a ja muszę czymś jeździć do pracy.” „Wszak trzeba sobie pomagać i dzielić się.” – mówi z uśmiechem na twarzy, zabiera kluczyki leżące na komodzie i znika tuż za progiem. Pomimo tego, że sam(-a) pracujesz, będziesz zmuszony(-a) jeździć do pracy autobusem. Zmuszony(-a), czyli nie postawiony(-a) w sytuacji wyboru – tak właśnie może czuć się nasz maluch, gdy jest zmuszany do dzielenia się czymś, co uważa za „niepodzielne”. Należy się zastanowić, co oznacza niechęć do dzielenia się i jakie za tym zachowaniem kryją się potrzeby dziecka? Dlaczego przystosowanie się do wymagań innych osób może być dla naszego malucha tak trudne? Czy warto w ogóle przekonywać malucha do altruizmu?

Autor: Zuzanna Stańczyk

Z rodzicielskim szacunkiem do „NIE”

Zagadnienie nie jest proste. Pośród zawilości sytuacji ważna jest postawa rodzicielska. Rodzic, który potrafi uszanować autonomię dziecka i dostosować się do jego aktualnych potrzeb oraz nastrojów, jest podporą – umożliwia maluchowi nabywanie poczucia sprawstwa i samokontroli (Czub 2014: 29). Trudno dziecku zrozumieć, dlaczego właśnie miałyby się dzielić swoją ulubioną zabawką z Zosią czy Frankiem. Należy pamiętać, że w okresie przedszkolnym dziecko rozwija swoją osobowość –

doświadcza i manifestuje swoją odrębność i autonomię, by wykształcić w sobie gotowość do podejmowania inicjatyw (Brzezińska i in. 2016:163). Nie ma więc innej drogi: jeśli chcemy, by nasze dziecko było w przyszłości gotowe do tego, aby podejmować wyzwania, twórczo rozwiązywać problemy przy współpracy z innymi, musimy mu jako dorośli dać pełne zrozumienie dla jego potrzeby bycia autonomicznym i ochrony tego, co jest własne. Nie jest powiedziane, że nasz maluch po pięciu minutach nie zechce się wspólnie pobawić swoim ulubionym samochodziem z Józkiem czy Agatką.

Jestem przedszkolakiem – jak widzę świat?

Przedszkolak postrzega siebie w centrum świata. Oznacza to, że chce być na pierwszym miejscu, pragnie być najbardziej kochany oraz posiadać wszystkiego jak najwięcej.

W wieku około pięciu lat przystosowanie się do wymagań innych osób może być bardzo trudne, ponieważ dziecięce dążenia i pragnienia są na tyle silne, że nie potrafi ono zwyczajnie odroczyć ich w czasie (Ilg i in.2007: 45). Wiek przedszkolny to taki czas, który ma pomóc maluchowi utrzymać poczucie inicjatywy, ale przede wszystkim

nauczyć, że niektóre prawa czy przywileje innych osób są nienaruszalne. Dzieci często testują swoje granice wolności: między tym, co im wolno, a tym, czego nie mogą. Dorosły, który na siłę próbuje rozwiązać sytuacje konfliktowe czy narzucić swoją wolę, staje się źródłem poczucia winy. Należy przy tym pamiętać, że maluch uczy się samodzielności, nie tylko odnosząc sukcesy, ale także ponosząc porażki. Nadmiar sukcesów sprzyja podejściu: „Wszystko mi wolno”, natomiast nadmiar porażek powoduje zwątpienie we własne zdolności, niesie poczucie wstydu czy wrażliwości (Brzezińska i in. 2016: 164–207). Pozwólmy naszemu maluchowi na określanie swoich granic, ale zaznaczajmy jednocześnie swoje osobiste granice. „Ty nie wszystkim musisz się dzielić, ale ja też mam takie prawo”, „Zobacz, Krysia płacze, kiedy zabierasz jej misia. Pewnie musi być jej bardzo smutno”. Dając dziecku przekaz, że nie wolno zabierać cudzych zabawek, musimy być też świadomi, że dziecko w wieku przedszkolnym kieruje się zasadami realizmu moralnego – oznacza to, że np. zgodnie z naszymi słowami nie odbierze młodszemu rodzeństwu nożyczek, pomimo tego że mogłoby sobie zrobić nimi krzywdę (Trempała 2016: 223).

Dlaczego „niepodzielność” jest taka ważna?

Gdy dziecko zaczyna coraz bardziej manifestować swoje zdanie, kiedy buntuje się i odmawia spełniania próśb dorosłych czy innych osób, upiera się przy swoim zdaniu, jest to z pewnością trudne doświadczenie dla rodziców. Jednak należy się zastanowić, jak mogłaby funkcjonować w swoim życiu osoba, która nie potrafi odmawiać, stawiać granic, dokonywać wyborów, zgadzać się na wszystkie kierowane w jej stronę prośby czy oczekiwania? Wychowanie nie polega na tym, aby dziecko było posłuszne rodzicowi, by zachowywało się zgodnie z jego wolą, ale na tym, żeby w dalszej perspektywie stało się samodzielne,

potrafiło sobie poradzić w wielu trudnych sytuacjach i zachowało swoją niezależność do takiego stopnia, by w konsekwencji nie potrzebowało swojego opiekuna (Brzezińska i in. 2016: 240). Zatem jedną z ważniejszych lekcji, jakie otrzymuje nasz maluch, gdy chroni swoich „niepodzielnych rzeczy”, jest lekcja poczucia sprawstwa i samokontroli. Pozwólmy czasem maluchom trzymać swój ster w swoich małych rękach (oczywiście czuwając nad ich bezpieczeństwem i trzymając rodzicielską rękę na pulsie).

Pudełeczko „rzeczy niepodzielnych”

Przygotujcie razem magiczne pudełka (każdy swoje), do których włożycie swoje skarby. Będą to rzeczy, którymi nie chcecie się dzielić lub którymi możecie się podzielić, jeśli druga osoba otrzyma od Was zgodę. Przygotujcie niezbyt duże kartoniki – np. po butach, klej, nożyczki, kolorowy papier, farby, flamastry. Postarajcie się ozdobić swoje pudełka jak najpiękniej. Włóżcie teraz do gotowych pudełek swoje skarby – niech każdy z Was widzi dokładnie, co jest wkładane do pojemnika. Pytajcie dziecko, dlaczego uważa, że to jest ważny dla niego przedmiot, podkreślajcie też wartość swoich przedmiotów. Starajcie się pamiętać o ustalonych zasadach i stwarzajcie okazje, aby pytać o zgodę malucha na wyjęcie jakiegoś przedmiotu z pudełka: „Zosiu, chciałabym pokolorować obrazek Twoją ulubioną kredką w kolorze różowym, co o tym myślisz?”, „Jasiu, bardzo chcę popatrzeć na Twój ulubiony samochodek, sam marzę o takim. Czy mógłbyś mi go pokazać?”. Pamiętajcie, że stwarzanie takich okazji, kiedy pytacie o czyjąś własność, uczy malucha tego samego zachowania względem innych osób. Bądźcie cierpliwi, kiedy Wasz maluch postanowi zaprotestować – Wy też czasem nie macie ochoty, aby ktoś pisał Waszym ulubionym długopisem z pudełeczka „rzeczy niepodzielnych”, prawda? 🍷

BIBLIOGRAFIA

- [1] Brzezińska A. I., Appelt K., Ziółkowska B. (2016), *Psychologia rozwoju człowieka*, Sopot, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
- [2] Czub M. (2014), *Diagnoza funkcjonowania społeczno-emocjonalnego dziecka w wieku od 1,5 do 5,5 lat*, Warszawa, Instytut Badań Edukacyjnych.
- [3] Ilg F. L., Ames L., Baker S. M. (2007), *Rozwój psychiczny dziecka od 0 do 10 lat*, Gdańsk, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
- [4] Trempała J. (2016), *Psychologia rozwoju człowieka: podręcznik akademicki*, Warszawa, Wydawnictwo Naukowe PWN SA.